

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

<p>РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ Львів, Ринок ч. 10, II. пов. Конто почт. шлани. 143.322 Адреса для телеграм: „Діло“ Львів. Головний Редактор прий- має від 11—12 год. перед- полуднем. Рукописи не звертається.</p>	<p>ПЕРЕДПЛАТА В КРИЮ: Місячно 5-00 зол. Чвертьрічно 15-00 „ Піврічно 30-00 „ Річно 60-00 „ ЗА ГРАНИЦЮ: В Америці і закор- донній, Голландії, Бельгії 20 фр. фр. Італії 7-50 зол., Німеччині 7-50 зол., Швейцарії 5 шв. фр., Чехослова- ччині 30 ч. к., Румунії 150 лей, Бол- гарії 7-50 зол., Австрії 7-50 зол., Знижа адреси і зол.</p>	<p>Телеф. Редакції: 29-41. Друкарні: 29-26. В СПРАВІ ОГЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІ- СТРАЦІЇ ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 20 сот.</p>
---	--	--

Пять урядів впродовж року.

Упадок кабінету Саррота у Франції.

Львів, 25. листопада 1933.

Вчора, в п'ятницю, в годині 4-й над раном, уряд у Франції кабінет Саррота, який ледви кіль-
ка днів тому у закордонній дебаті здобув — од-
важалося — сильну підставу правління ще на дов-
гий час. Троні смерті того кабінету долягав ще
у тім, що впаав він по-правді зовсім випадково і
точ люди сподівалися його упадку з огляду на
кільку причин, на які спиралися, проте ніякої
остатньої причини до того не було. Безпосеред-
ньою й формальною причиною стало питання, чи
доїшла границя річних урядових платежів має
бути 11.000 франків чи 12.000. Уряд хотів 11.000,
а ввасок на підвищення тієї ставки на одну ти-
сячу перейшов більшістю 74 голосів. А що з усі-
ми ввасками, зв'язаними з бюджетом і урядовим
фінансовим планом, кабінет Саррота зв'язував
питання довіри, п. Сарротові нічого іншого не
малювалося, як згідно з парламентарною тради-
цією — негайно, в 4 год. ранку, поїхати до пре-
зидента республіки Лебрана і покласти на його
руки димісію цілого кабінету.

Від грудня минулого року Франція мала
чотири уряди: Еріота, Поля Бонкура, Даладієра і
Саррота. Всі вони „перевернулися“ об державні
фінанси й державну господарку. Таким робом
з одного, 1933-ому, році матиме Франція
п'ятий уряд. Лихо в тім, що від тієї
кілької зміни і від того калейдоскопу
протекторативних фінансових реформ державні
фінанси й господарка ні трохи не покращали.
Власки, за останні роки на покривання по-
сталих дефіцитів пішло з резерв, зліплених за-
час високої кон'юнктури (коли ще німці пла-
тили репараційні гроші!), 20 мільярдів франків.
І з цього році грозить новий дефіцит у висоті
„мільярдів“ 8-и мільярдів!

Не дивлячись, що ця остання криза опонує
кільку французькій пресі до рефлексій, які пе-
реступають межі міжпартійної арифметики. „Еко
и Парі“ кличе: „Треба буде тепер найти щось
нове, щоб затримати край на березі пропасти“.
„Матен“ ремствує виразно на рідний парламен-
таризм: „Вже надто довго панове посла бавлять-
ся у політику від претекстом направи фінансів.
Важкий час, щоб з цим скінчити. Навіть
крас французьких радикалів, представників
лівого-міщанського французького ревістєра й
середньої партії недавнього ще картелю лівих,
серстерівав перед налієм, що якийнебудь інший
кабінет зможе доконати щось більше, ніж існу-
є“.

Щі вітні країни, які наче автоматично вибуха-
ють щодня місяці, і цей пересит отими кризами
на багатині покласти їм край, висувають на пер-
ший план багато ширшу проблему, ніж есен-
ціальний склад нового кабінету й такий чи інший
фінанс, з меншим чи більшим дефіцитом. Ця
проблема зовється кризою парламентаризму, яка
малює вже і Франції, кризою державного
управління, опертого на старому розумінні демокра-
ції. Різ асва, що коли демократичний парламен-
таризм вироджується в егоїстичне береження
своїх партійних інтересів з використанням
всіх засобів ліцитації своїх чеснот перед
партійними інтересами. — тоді на цьому мусить терпіти держа-
ва й істатує у Франції, ніяка саванція дер-
жавних фінансів неможлива, бо ніяка парт-політ.
не хоче згодитися на найбільш раціональ-
ні реформи, якщо вони лише отримані — з непо-
дільною жертвою

І тому нині Франція опинилася на роздоріж-
жю. Навіть така країна класичного парламента-
ризму як Англія, створила при останніх вибо-
рах понадпартійний блок людей, що думали
державними категоріями. Завдяки цьому вряту-
вала Англія парламентаризм і демократію. Там,
де партії, групи і групи, наосліп боронять ана-
хронічних прав і давно втрачених повнова-
жень вони копають гріб цілому демократичному па-
рламентаризмові. Найкращий доказ дали Італія і
Німеччина...

Картель лівих, велика коаліція, блок цен-
тро-правих чи вибори — це ті комбінації, про
які читаємо у французькій пресі у зв'язку з на-
вільною кризою кабінету. Одвочасно паде ряд
прізвищ, адебітша відомих а попередніх кабінет-
тів. Але все це лише паліативи. Перед Францією
стоїть реформа конституції, як єдиний засіб
тривкої направи відносин.

Відгомін визнання Совітів Америкою.

Флоренція, 21. XI. 1933.

Після вістки, що Совіти й Америка дійшли
до згоди, в Італії, чи то пак краще, в Римі зно-
ву з цієї нагоди помітна радість.

Правда, ви вже не в Римі, який покинули
зі смутком у серці, а в багатому суспільстві Фло-
ренції. І тут, де зпоза хмари виринав бланк
глибока, тиха, як очі Малдон фра Анджеліка, то
проповзає хмара, як зір суворого Піппо пензля
неблагоулого, бурхливого дель Кастанія. —
може й не годилося вже писати про оту су-
часну таку напружену в світі політичну гру. Та
годі опертися: ще чоловік увесь пересякнтий
жвавою атмосферою сучасного Риму, ще по
голови шибать думки, здогадки про останні
політичні події. І не можуть вас утихомирити
навіть таємничо-містичні Малони Чімабує.

Італія радіє, що врешті й Америка стала
приятелькою Совітів; що врешті круг співпра-
ціників зі Совітами над покращанням еконо-
мічного стану світу ширшає. І при тому, часо-
писи столиці — Риму — ще раз — думають,
що не зайвий — пригадуються урядові Совітів,
що Італія перша простягнула до них свою ру-
ку згоди. Себто — Італія потерпає, що Совіти,
поєднавшись з Америкою, підуть до неї по
крам, який там дешевший, приступніший, ба-
гатший у вибір, кращий якістю. І що голосна
присянь Італії з Совітами, тимсамим, готова
скінчитися на словах. Лиш так можна собі ви-
яснити оці пригадки римської преси до Совітів
про їх згоду.

Та є ще одна причина, і важливіша для нас,
що треба про неї хоч коротко згадати.

В римській пресі, ось хочби „Il giornale
d'Italia“ з 19. XI. п. р., помічається, що уряд
Італії бачить у Сталіні людину-політика, який
побивши всякі нахили Зіновєва й компанії у бік

того широкого інтернаціоналізму, став на
сильному ґрунті національних інтересів, для
якого нація понад усе. Це для нас не но-
вина: це ми знаємо від перших днів біль-
шовизму, що в Сталіна російська нація понад
усе. Та не знали про це, ще до недавня, тут, і
Європі. А дізнавшись про справжній націона-
лізм Сталіна, вірючи, що лиш таким шляхом
Совіти стануть на ноги, Італія прихильно від-
носиться до Совітів.

В нашій передостанній кореспонденції ми
були подали слова Мусоліні про більшовизм,
що це найбільша небезпека для Європи, що
більшовизм — Європа мусить із усіма силами
поборювати. Сучасна політика Італії показує
недвозначно: поборювати більшовизм, але не
націоналізм Росії. Зовсім байдуже, що цей ро-
сійський червоний націоналізм наміряє дошад-
но винищити Україну.

Це для нас добра наука: приятелів добу-
вається силою, а не криком розпукни. І поки
цієї сили не визнаємо, то про Україну в Італії
навіть у хроніці сльозам не згадають, тоді, ко-
ли вся Європа не перестане писати про теперіш-
ні страхотки там за Збручем.

Фашистська Італія шанує силу народу —
найперше і то оту дійсну силу, яку чується, ба-
читься, а не ту, яка буде! Тож і не диво, що ту
про Україну як щось і згадують, то не білий
крук. Уже швидше про „руссів“, про „рутенів“,
щоб лиш не про Україну, та щоб не псувати
крови... господарям на нашій землі.

Врешті — це саме Італія бачить у себе: що-
йно десятилітній фашистський державний лад
поставив Італію на рівень організованих націй
і шойно тепер Італія увиходить на політичну
арену в Європі на провідне місце.

Сила нації це все! М. Зазамський.

Права для американських громадян у Радянщині.

Переговори між представником Радянщи-
ни, Литвіновом і президентом Рузвельтом скін-
чилися, як відомо, визнанням Радянщини За-
державами. Одною з найважливіших точок умо-
ви є параграф, що обговорює справу, зв'язану
з релігією, перш усього віросповідання свободу
американських громадян, що перебувають в
Радянщині. Ця точка гарантує американським

громадянам повну свободу в релігійних прак-
тиках, в будові церков, закладуванні церков-
них подруж, хрещенні дітей, а також позвляє
перебувати в Радянщині духовним, що займа-
ються душпастирством серед американців, от-
же духовним католицьким та інших віроіспо-
відань.

Вибори до міських рад розписані!

Чи маєте вже

Новий Самоуправний Закон

...ні, негайно замовте його в Адміністрації
„Діло“, Львів, Ринок 10.
Ціна 40 сот. Почтова пересилка 15 сот.

VI і Pr. 594/33. Wyciąg z protokołu wspólnego. Sad
okręgowy we Lwowie. Wydział VI karny w składzie S. O.
Medyński jako Przewodniczący, S. O. Dr. Locher i Dr.
Dworzak jako głoszący, w sprawie konfiskaty czasopisma
„Dilo“ na posiedzeniu niejawnym dnia 20. 11. 1933. po wy-
słuchaniu zdania Prokuratora postanawia uznać za uspra-
wiedliwioną dokonaną dnia 16. 11. 1933. przez Starostwo
Grodzkie we Lwowie konfiskatę czasopisma „Dilo“ Nr. 305
z 18. 11. 1933 zawierającego w artykule pt. Rozstrzelały...
w załączniku wraz z tytułem znanioną wyżej, z art. 170-kk. za-
rządzić zniszczenie całego nakładu i wydać w myśl § 693
pk. zakaz dalszego rozpowszechniania tego pisma drukowe-

go. Zarazem wydaje się odpowiedzialnemu redaktorowi tego
czasopisma by orzeczenie niniejsze umieścił bezpłatnie w
najbliższym numerze i to na pierwszej stronie. Niewykona-
nie tego nakazu pociąga za sobą następstwa przewidziane
w § 21 ust. 1. i 2. i 3. i 4. i 5. i 6. i 7. i 8. i 9. i 10. i 11. i 12. i 13. i 14. i 15. i 16. i 17. i 18. i 19. i 20. i 21. i 22. i 23. i 24. i 25. i 26. i 27. i 28. i 29. i 30. i 31. i 32. i 33. i 34. i 35. i 36. i 37. i 38. i 39. i 40. i 41. i 42. i 43. i 44. i 45. i 46. i 47. i 48. i 49. i 50. i 51. i 52. i 53. i 54. i 55. i 56. i 57. i 58. i 59. i 60. i 61. i 62. i 63. i 64. i 65. i 66. i 67. i 68. i 69. i 70. i 71. i 72. i 73. i 74. i 75. i 76. i 77. i 78. i 79. i 80. i 81. i 82. i 83. i 84. i 85. i 86. i 87. i 88. i 89. i 90. i 91. i 92. i 93. i 94. i 95. i 96. i 97. i 98. i 99. i 100. i 101. i 102. i 103. i 104. i 105. i 106. i 107. i 108. i 109. i 110. i 111. i 112. i 113. i 114. i 115. i 116. i 117. i 118. i 119. i 120. i 121. i 122. i 123. i 124. i 125. i 126. i 127. i 128. i 129. i 130. i 131. i 132. i 133. i 134. i 135. i 136. i 137. i 138. i 139. i 140. i 141. i 142. i 143. i 144. i 145. i 146. i 147. i 148. i 149. i 150. i 151. i 152. i 153. i 154. i 155. i 156. i 157. i 158. i 159. i 160. i 161. i 162. i 163. i 164. i 165. i 166. i 167. i 168. i 169. i 170. i 171. i 172. i 173. i 174. i 175. i 176. i 177. i 178. i 179. i 180. i 181. i 182. i 183. i 184. i 185. i 186. i 187. i 188. i 189. i 190. i 191. i 192. i 193. i 194. i 195. i 196. i 197. i 198. i 199. i 200. i 201. i 202. i 203. i 204. i 205. i 206. i 207. i 208. i 209. i 210. i 211. i 212. i 213. i 214. i 215. i 216. i 217. i 218. i 219. i 220. i 221. i 222. i 223. i 224. i 225. i 226. i 227. i 228. i 229. i 230. i 231. i 232. i 233. i 234. i 235. i 236. i 237. i 238. i 239. i 240. i 241. i 242. i 243. i 244. i 245. i 246. i 247. i 248. i 249. i 250. i 251. i 252. i 253. i 254. i 255. i 256. i 257. i 258. i 259. i 260. i 261. i 262. i 263. i 264. i 265. i 266. i 267. i 268. i 269. i 270. i 271. i 272. i 273. i 274. i 275. i 276. i 277. i 278. i 279. i 280. i 281. i 282. i 283. i 284. i 285. i 286. i 287. i 288. i 289. i 290. i 291. i 292. i 293. i 294. i 295. i 296. i 297. i 298. i 299. i 300. i 301. i 302. i 303. i 304. i 305. i 306. i 307. i 308. i 309. i 310. i 311. i 312. i 313. i 314. i 315. i 316. i 317. i 318. i 319. i 320. i 321. i 322. i 323. i 324. i 325. i 326. i 327. i 328. i 329. i 330. i 331. i 332. i 333. i 334. i 335. i 336. i 337. i 338. i 339. i 340. i 341. i 342. i 343. i 344. i 345. i 346. i 347. i 348. i 349. i 350. i 351. i 352. i 353. i 354. i 355. i 356. i 357. i 358. i 359. i 360. i 361. i 362. i 363. i 364. i 365. i 366. i 367. i 368. i 369. i 370. i 371. i 372. i 373. i 374. i 375. i 376. i 377. i 378. i 379. i 380. i 381. i 382. i 383. i 384. i 385. i 386. i 387. i 388. i 389. i 390. i 391. i 392. i 393. i 394. i 395. i 396. i 397. i 398. i 399. i 400. i 401. i 402. i 403. i 404. i 405. i 406. i 407. i 408. i 409. i 410. i 411. i 412. i 413. i 414. i 415. i 416. i 417. i 418. i 419. i 420. i 421. i 422. i 423. i 424. i 425. i 426. i 427. i 428. i 429. i 430. i 431. i 432. i 433. i 434. i 435. i 436. i 437. i 438. i 439. i 440. i 441. i 442. i 443. i 444. i 445. i 446. i 447. i 448. i 449. i 450. i 451. i 452. i 453. i 454. i 455. i 456. i 457. i 458. i 459. i 460. i 461. i 462. i 463. i 464. i 465. i 466. i 467. i 468. i 469. i 470. i 471. i 472. i 473. i 474. i 475. i 476. i 477. i 478. i 479. i 480. i 481. i 482. i 483. i 484. i 485. i 486. i 487. i 488. i 489. i 490. i 491. i 492. i 493. i 494. i 495. i 496. i 497. i 498. i 499. i 500. i 501. i 502. i 503. i 504. i 505. i 506. i 507. i 508. i 509. i 510. i 511. i 512. i 513. i 514. i 515. i 516. i 517. i 518. i 519. i 520. i 521. i 522. i 523. i 524. i 525. i 526. i 527. i 528. i 529. i 530. i 531. i 532. i 533. i 534. i 535. i 536. i 537. i 538. i 539. i 540. i 541. i 542. i 543. i 544. i 545. i 546. i 547. i 548. i 549. i 550. i 551. i 552. i 553. i 554. i 555. i 556. i 557. i 558. i 559. i 560. i 561. i 562. i 563. i 564. i 565. i 566. i 567. i 568. i 569. i 570. i 571. i 572. i 573. i 574. i 575. i 576. i 577. i 578. i 579. i 580. i 581. i 582. i 583. i 584. i 585. i 586. i 587. i 588. i 589. i 590. i 591. i 592. i 593. i 594. i 595. i 596. i 597. i 598. i 599. i 600. i 601. i 602. i 603. i 604. i 605. i 606. i 607. i 608. i 609. i 610. i 611. i 612. i 613. i 614. i 615. i 616. i 617. i 618. i 619. i 620. i 621. i 622. i 623. i 624. i 625. i 626. i 627. i 628. i 629. i 630. i 631. i 632. i 633. i 634. i 635. i 636. i 637. i 638. i 639. i 640. i 641. i 642. i 643. i 644. i 645. i 646. i 647. i 648. i 649. i 650. i 651. i 652. i 653. i 654. i 655. i 656. i 657. i 658. i 659. i 660. i 661. i 662. i 663. i 664. i 665. i 666. i 667. i 668. i 669. i 670. i 671. i 672. i 673. i 674. i 675. i 676. i 677. i 678. i 679. i 680. i 681. i 682. i 683. i 684. i 685. i 686. i 687. i 688. i 689. i 690. i 691. i 692. i 693. i 694. i 695. i 696. i 697. i 698. i 699. i 700. i 701. i 702. i 703. i 704. i 705. i 706. i 707. i 708. i 709. i 710. i 711. i 712. i 713. i 714. i 715. i 716. i 717. i 718. i 719. i 720. i 721. i 722. i 723. i 724. i 725. i 726. i 727. i 728. i 729. i 730. i 731. i 732. i 733. i 734. i 735. i 736. i 737. i 738. i 739. i 740. i 741. i 742. i 743. i 744. i 745. i 746. i 747. i 748. i 749. i 750. i 751. i 752. i 753. i 754. i 755. i 756. i 757. i 758. i 759. i 760. i 761. i 762. i 763. i 764. i 765. i 766. i 767. i 768. i 769. i 770. i 771. i 772. i 773. i 774. i 775. i 776. i 777. i 778. i 779. i 780. i 781. i 782. i 783. i 784. i 785. i 786. i 787. i 788. i 789. i 790. i 791. i 792. i 793. i 794. i 795. i 796. i 797. i 798. i 799. i 800. i 801. i 802. i 803. i 804. i 805. i 806. i 807. i 808. i 809. i 810. i 811. i 812. i 813. i 814. i 815. i 816. i 817. i 818. i 819. i 820. i 821. i 822. i 823. i 824. i 825. i 826. i 827. i 828. i 829. i 830. i 831. i 832. i 833. i 834. i 835. i 836. i 837. i 838. i 839. i 840. i 841. i 842. i 843. i 844. i 845. i 846. i 847. i 848. i 849. i 850. i 851. i 852. i 853. i 854. i 855. i 856. i 857. i 858. i 859. i 860. i 861. i 862. i 863. i 864. i 865. i 866. i 867. i 868. i 869. i 870. i 871. i 872. i 873. i 874. i 875. i 876. i 877. i 878. i 879. i 880. i 881. i 882. i 883. i 884. i 885. i 886. i 887. i 888. i 889. i 890. i 891. i 892. i 893. i 894. i 895. i 896. i 897. i 898. i 899. i 900. i 901. i 902. i 903. i 904. i 905. i 906. i 907. i 908. i 909. i 910. i 911. i 912. i 913. i 914. i 915. i 916. i 917. i 918. i 919. i 920. i 921. i 922. i 923. i 924. i 925. i 926. i 927. i 928. i 929. i 930. i 931. i 932. i 933. i 934. i 935. i 936. i 937. i 938. i 939. i 940. i 941. i 942. i 943. i 944. i 945. i 946. i 947. i 948. i 949. i 950. i 951. i 952. i 953. i 954. i 955. i 956. i 957. i 958. i 959. i 960. i 961. i 962. i 963. i 964. i 965. i 966. i 967. i 968. i 969. i 970. i 971. i 972. i 973. i 974. i 975. i 976. i 977. i 978. i 979. i 980. i 981. i 982. i 983. i 984. i 985. i 986. i 987. i 988. i 989. i 990. i 991. i 992. i 993. i 994. i 995. i 996. i 997. i 998. i 999. i 1000. i 1001. i 1002. i 1003. i 1004. i 1005. i 1006. i 1007. i 1008. i 1009. i 1010. i 1011. i 1012. i 1013. i 1014. i 1015. i 1016. i 1017. i 1018. i 1019. i 1020. i 1021. i 1022. i 1023. i 1024. i 1025. i 1026. i 1027. i 1028. i 1029. i 1030. i 1031. i 1032. i 1033. i 1034. i 1035. i 1036. i 1037. i 1038. i 1039. i 1040. i 1041. i 1042. i 1043. i 1044. i 1045. i 1046. i 1047. i 1048. i 1049. i 1050. i 1051. i 1052. i 1053. i 1054. i 1055. i 1056. i 1057. i 1058. i 1059. i 1060. i 1061. i 1062. i 1063. i 1064. i 1065. i 1066. i 1067. i 1068. i 1069. i 1070. i 1071. i 1072. i 1073. i 1074. i 1075. i 1076. i 1077. i 1078. i 1079. i 1080. i 1081. i 1082. i 1083. i 1084. i 1085. i 1086. i 1087. i 1088. i 1089. i 1090. i 1091. i 1092. i 1093. i 1094. i 1095. i 1096. i 1097. i 1098. i 1099. i 1100. i 1101. i 1102. i 1103. i 1104. i 1105. i 1106. i 1107. i 1108. i 1109. i 1110. i 1111. i 1112. i 1113. i 1114. i

Кілька слів про „Діточу Бібліотеку“ Видавництва „Світ Дитини“.

Коли при такій недостатчній нужденній підтримці, яку мало Вид. „Світ Дитини“ досі, дало воно нашій митворі так багато добірної, під

Я. Тогомир.

У щоденнику „Стампа“ Італьо Шиджерелі оголосив статтю, вказуючи, що в масі двох найближчих поколінь Чехословачина відтуне болісні наслідки депопуляції. Впродовж останніх 10 років населення зросло тільки на 7 проц. з тенденцією до дальшої знижки. Найгірше представляється справа в Чехії, найкраще серед словаків і українців, які в деяких околицях вказують чотири рази більший приріст ніж чехи. Чехословацькі німці знайшлися в ще гіршому положенні. Автор стверджує, що нахил вирікатися дітей вказують найбільше люди, краще ситуовані та що тільки бідному селянству з Підкарпатської України і Словаччини держава завдячує факт, що досі число домогн не перевищило ще числа козисок.

ЧИ ВИ СТАЛИ ВЖЕ ЧЛЕНОМ УКРАЇНСЬКОГО Т-ВА ДОПОМОГИ ІНВАЛІДАМ У ЛЬВОВІ?
МІСЯЧНА ВКЛАДКА 50 СОТИКІВ.

Перед Краєвим Здвигом Українського Союзу. — Зріст вправляючих у Львові. — Прогулянки. — З діяльності Спортової Секції. — Поїздки у край. — Рухаликові курси. — 60-ліття проф. І. Боберського. — За остаточне викупно Українського Городу у Львові. — Наперед одні зимового сезону.

Важливо це передовсім у сильному зрості вправляючих старших членів. У часі літа число вправляючих зросло більше як удвоє, так що треба розділяти членів на 2 або 3 відділи. Так само сильно зросло число членів. Крім тих чот вправляють ще відділи учасників.

обох полів. Усіх виражаючих начислює тепер С.Б. о-
коло 140 членів.

В часі літа вправи відбувалися виключно на площі. У програму вправ входили: рухання, легка атлетика і спортивні гри. Увага теж С.Б. кілька одиноких прогулянок в такі околиці Львова, як Чортівська Смала, Зимна Вода, Вишники, Грибівниця і ян.

Окремо Спортсва Секція С.-В. організувала щотижневу прогульку каяками Верешницею і Дністром до Заїшиків, про що була ширша згадка в "Ділі". Гроші на закупку каяків зложили частинно члени, частинно Стар-

ИВАН БУНИН.

3)

(Докінчення.)

— Якто в роханні? — опитали ми одночасно
легко опантеличені.

Композитор замість відповіді знову витягнув повітря у груди, задувшись, з піднясними плечима. Він спустив очі, вайлувато встав із місця і витягнув із срібного відерця з ледом, що зашестів, пляшку і налив собі найбільшу чашу. Вого вилиці стали рожевії, коротка шия почервоніла. Перемагаючи своє збентеження, щоб затати його, випив чашу до дна, наче прохолодний напій і затягнув на грамофоні по французьки: „Дозволь дивитись у твоє личко"... — але зараз обірвав, рішуче поглянув ще більше збуреними очима, казучи:

— Так, саме так, у коханні... І освіттини ці були, на жаль, правдиві, зовсім поважні. Це глибоко, дивно, вірогідно? Так, само собою, але це факт. Було саме так, як я описую. Пішли вони платформою і вона зараз почала швидко зі штучним оживленням розпитувати про Марушку і про те, як вона живе і як живуть їхні спільні московські знайомі, що там вигадали нового в Москві і так далі, потім згадала, що вона заміжня вже другий рік, що жила з чоловіком тепер частинно у Петербурзі, частинно на чужині, частинно в іншому містечку біля Витебська...

Доброту чимчикував за нею і почував, що справа якась неясна, що зараз трапляється щось дурне, неімовірне і витріщив очі на білиду снігових горбочків, що тумаром завалили все довкола, — на всі ці платформи, шляхи, покривалі всяких будівель, червоні і зелені вагонів, що збились за всіх рейках... дивився і з серцем страшно заммерлих зрозумів лише одно: те, що, як тепер мавлялося, він дуже багато літ спостин

не любив Іду. І ось, можете уявити собі, що ви-
йшло далі: далі вийшло таке, що Іда на найда-
льшій, бічній платформі підійшла до якогось
сирині, струсила з одної з них свіг зарукавком,
сіла і звернувши до добродія своє легко вибдіде
обличчя з фіялковими очима, одним відліхом
аж до памороків несподівано, сказала йому:

— А тепер мій дорогий, відповідайте мені ще на один запит: чи знали ви і чи знаєте тепер, що я любила вас повних п'ять літ і люблю досі?

Льокометива, що до цієї хвилини ревіла у віддалі неспирозно і глухо, параз загреміла героїчно, святочно і суворо. Композитор замовк і звернув на нас, якби заплякані, адивовані очі. Потім сказав тихіше:

— Ось що вона сказала йому... А тепер дозвольте, що я спитаю вас: як зобразити всю ту сцену дурними, людськими словами? Що я можу сказати вам, крім приземних подробиць про це піднесене обличчя, осяене блідною того своєрідного снігу, що буває після метелиць і про запам'ятований, нероз'яснений тон того обличчя, теж подібного до того снігу, взагалі про лице молоді, чарівної жінки, що йдучи надихалась світим повітрям і нараз заявила вам про своє кохання і жде від вас відповіді на цю оповідь? Що я таке сказав про її очі? Фіалкові? Не те, ні не те, ясно, що чорта варта те, що сказав! А наші відчинені уста? А вислів, вислів усього того разом себто обличчя, очей і уст? А довгий соболанний вусачик, де вона сховала свої руки і коліна, зарисовані під якоюсь синьо-зеленою шотландською матерією в якісь квадратники? Боже мій, чи взагалі можна цього торкнутись словами? А головне, головне: щож можна було відповісти на це головокружне своєю нежністю, жалливе і повне щастя привчання, на вислів обличчя, повний очікування, довірливо підняте, побліділо і викривлене від ніякості чи щось стоючого на усмішці?

Ми мовчали, теж не знаючи, що сказати, що відповісти на всі ці питання, злиновано задивлені у блиск очей і червоне лице нашого приятеля. Віз відповів сам собі:

— Нічого, нічого, зовсім нічого! Бувають

хвилини, коли не можна вимовити ніодного зву-
ку. І на щастя, на велику честь нашого подо-
рожника, він не вимовив ні звуку. І вона зрозу-
міла його задумлість, вона бачила його лице. За-
чекала якийсь час, підтримуючи безглуздо і на-
самовиту мовчанку після її страшного питання
встала і винявши теплу руку з теплою зашав-
ного заруканка, обняла його за шав і німізо-
мічно поцілувала одним із тих цілувнів, про які
можна тільки не то до гробової дошки, але і
могилі. Та-ак... ось і все: поцілувала і — відій-
шла. І на цьому історія скінчилася... І взагалі
досить про те — сказав композитор нашої зміна-
ючи тон і голосно з прибраною веселістю дола-

— А тепер з цієї нагоди дозволяйте випити на зломану голову! Випємо за всіх, що кохали нас, за всіх, кого ми, ідіоти, не оціняли, з ким ми були щасливі, блаженні, і потім розійшлися, збились зі шляху на віки і всеж навік звязані найстрашнішим у світі вузлом! І погодімся на таке: тому, хто до всього тут зложеного додасть хоч ще одню сльозу, я швыргону в череп отой ту шампанською пляшкою. — Кельнері! — крикнув він на всю салью — пригнісіть „уху“! І хересу бочку хересу, щоб я міг пірнути в ній мордохом просто з рогами!

Обідали ми того дня до 11-ої години вночі. Потім поїхали до „Яру“, а „Яру“ до „Стрильця“, де перед освітлком їли блини, замовивши найпростішу кавушку горілку і поведілись насага ганебно: опівали, ревіли і навіть танцювали до пачка. Композитор танцював мовчки, сваяжено захопливо, з легкістю для його фігури безва чайною. Вертались додому на „тройці“ вже пов ним равком, страшенне морозистим і рожевим. І коли ми їчали мимо „Острасного монастиря“ показалося збока дахів дядею, червоне сонця коли з лівиниці зірвався перший, ячєб-то зай тяжчий і величній удар, що струснув усією мо розистією Москвою, композитор зараз зірвав і себе шапку і з усіх сил ві словами закричав на всі плону:

— Солнце мое! Кокана моя! Гурра!
Цевекл. в послани М. Р.

Реформацькі пігулки Чернець

ВІДОМІ ВІД 1602 РОКУ.
Управлінням наукою, хоронять від реуматизму, терпіння печінок, ниркової опасистості, артритизму, памороків, загостряють гемороїди, проливають кров і для осіб схильних до обструкції в лівійшій проливаючому засобом. Вжити 1 до 2 пігулки на ніч.
Ціна пуд. зол. 1.35 виробу антикварі тушинського, Варшава, вул. Смильська 4. 22. Ломатися з „Чернем“.

Вісти з Зеленого Клину.

Українізація на папері.

В останній пересилці „Манджурського Вістника“, яку ми саме дістали, находимо кілька вісток, що їх „М. В.“ подає за кабарівською газетою „Тихоокеанська Звезда“.

Школи нац.-меншостей (до яких належать і школи українські) знову не отримали з початком шкільного року потрібної кількості підручників. У друку є 22 підручники корейською мовою для початкових шкіл і 6 для середніх. Українською мовою не друкують ні одної книжки. Взагалі українізація Зеленого Клину провадиться дуже мляво.

Взагалі на шкільному фронті діла погані. Газета „Т. З.“ з 3. вересня пише, що більшість шкіл на Примор'ї не відчинено ізза браку ситків, книжок, олівців та чорнила, не кажучи вже про те, як пише один дописувач з села, що шкільні будинки не мали ремонту від часів горожанської війни. Частина мешкань занята ще досі під різні установи. Діти у більшості шкіл навіть у Владивостоці проводять вчення у дві черги, ранком та після обіда.

Сільські вчителі вітають, бо платня настільки мала, що не забезпечує життя на селі, відношення селянства погане, мешкань до життя немає, дрова сільради не дають, а купити немає за що.

На маргінесі цих вісток комуністичного шоденника пише „Мандж. Вістник“:

Ось так бореться радзіада з неграмотністю. Ми вже нічого не кажемо про школи у нин. районах, особливо в українських ці школи ще в гіршому положенні, бо учителів переслідують та ніколи не забезпечують певну кількість підручників, не кажучи вже про те, що їх зміст зовсім не відповідає настрою українських селян та завданням розвитку української нації.

Французька кабінетна криза і Німеччина.

БЕРЛІН, 25. XI. ПАТ. Упадок кабінету Сарота приваля німецька преса з резервою. Всі часописи підкреслюють хронічний характер кабінетових криз у Франції, добачуючи починку цього в парламентарній системі. Якщо в найближчій будучині, пише „Берзен Цтг.“, не дасться створити у Франції тривалого уряду, треба буде рахуватися з інцидентами та подіями, що випливають з банкрутства парламентаризму. Досі ніщо не промовляє за тим, щоб у париских або льондонських настроях мали прийти зміни, які уможливили би Німеччині участь в плянований конференції держав. „Дойтше Цтг.“ бачить джерело кризи в бюджетових труднощах французького уряду і тому Франція повинна перш усього зменшити видатки на зброєння. Одиноком бажанням Німеччини є, щоб Франція дістала нарешті сильний і здібний до переговорів уряд, який мав би більшу свободу ділань.

Стріли на австро-німецькій границі.

БЕРЛІН, 25. XI. ПАТ. Бюро Вольфа повідомляє, що на стежу 2. подку Райхсвері, стаціонарного в Нірберзі, яка робила лещетарські вправи біля австрійської границі, стріляла австрійська гранична сторожа. Один німецький вояк дістав смертний постріл у голову. Стежа находилася сто кроків від австрійської границі, тому не могла її нарізати. На місце події виїхала спеціальна комісія з команди кортисей, аложена з двох старшин і військового адвоката.

БЕРЛІН, 25. XI. ПАТ. В справі австро-німецького граничного інциденту біоо Вольфа комітету, що уряд німецької республіки, спираючись на вислідні свідства, переданого на місці події німецькою комісією для військових справ, зробити відповідні кроки в австрійським дозволім уряді. Похолодження комісії усталили, що поляк Райхсвері засталося на німецькій території у віддалі 800 метрів від границі та що цього вчинку доконали три члени австрійської Гаймвері.

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ-ФУНДАТОРИ Т-ВА ПРИХИЛЬНИКІВ ОСВІТИ!

Газові атаки у Львові.

ВРАЖІННЯ ОЧЕВИДИЦЯ.

Після безлічі відоав, комунікатів та інструкцій для населення міста прийшла нарешті „критична“ п'ятниця, перший день вправ в обороні перед летунсько-газовою атакою. Всі вікна білілися від паперових пасків і місто було вповні приготоване стрічати грізну газову атаку. Однак цілий день зійшов тільки на поготівлі спеціальної протигетунсько-газової служби та всіх органів, змобілізованих до вправ. Хоча населення добре знало, що це тільки поготівля, рух у місті був дуже слабкий, бо загальною надіялася якогось заспокоєння, несподіванки, тощо.

На другий день, в суботу була заповіджена вже властива атака, отже від ачасного ранку місто неначе замерло. Рух на вулицях мінімальний, шкільна молодь, особливо та найменша, переважно не пішла до школи, трамваї майже пусті. В повітрі мряка, на землі перший сніг з дощем, загальна атмосфера похмура.

З касарень виходять військові стежі, вояки з білими опасками на шапках. Военні настрої зростають на вид військових возів зі знаками Червоного Хреста. Під ратушем кільканадцять самоходів з ріжними кольоровими відзнаками, відповідно до свого призначення. Стоять теж мотоциклаї. В брамі ратуша гурт людей, теж з відзнаками та металевими коробками на грудях, в яких находяться газові маски. Це штаб протигетунської оборони.

Звичайного торгу на ринку нема. Тільки кілька будок з хлібом, готових теж шезнути з першим алярмом. Крамниці теж наполовину закриті.

Всі ждуть на алярм, що заповідає газову атаку. Однак минає година за годиною і в місті тихо. Загальне напруження зростає. Аж в год. 10.45 роздається на вулицях гудок. З далеких периферій чути фабричні сирени. Значить — алярм! Значиться... Згодом грянув гарматний вистріл, другий, третій, шестий. Трамваї вояки стають на місці, авта теж. Нечисленні прохожі біжать, хованяться по брамах, реставраціях чи сховах. Тільки поліцаї та люди з жовтими опасками на рамені остаються на вулицях.

Всі споглядають на захмарене небо, чи не видко літаків з бомбами. Ані сліду. Нараз чути в місті експлозії, ближчі і дальші. Кажуть, що літаки кидають бомби споза хмар. Але гудіння моторів не чути. Експлозії повторюються, множаться. Сховане населення губиться в здогадах, непокоїться. Ануж це справжні бомби?

А тимчасом на головних вулицях пораняться військові відділи, закладаючи петарди з вибуховими матеріалами, які після експлозії дають ріжнокольорові гази. Це теж оборонні гази, які ширяться швидко й печуть в очі. Хто має протигетунську маску, накладає швидко на лице.

Одночасно по місті гонять в ріжних напрямках самоходи рятункового поготівля, чути гук і шум возів пожежної споряди, що ухивається в повному розгоні. Кого рятують, де горить, ніхто не знає. Біжать якісь відділи з масками на головах, чути якісь прикази, крики...

Так минає ціла година і точно в год. 11.45 роздається свисток, сповіщаючи, що газова атака скінчилася. Скінчилося нервово напруження похованих мешканців, що трохи здивовані, трохи розчаровані виходять обережно на вулиці, щоб побачити те, що бачили лише в уяві та чого побоювалися. Остаточно вдоволені, що все так легко й щасливо скінчилося та що чорт не такий страшний, як його малюють.

В часі першої газової атаки літаки напали на місто від східної сторони і збомбардували площу Бернардинську, Галицьку, вул. Гетьманську, університет, політехніку і головний дворець. Ціла Бернардинська площа була вкрита газом. Одна бомба впала на кам'яницю на розі вул. Леґіонів і Сикстуської. Коло Віденської каварні бомба ушкодила трамваєвий шлях.

Газова атака на Львів була того самого дня ще двічі.

ЕРІО НЕ МАЄ СИЛИ.

У париських політичних і пресових колах переконані, що през. Лебрен предложив би Еріотові створити уряд, та на це не дозволяє Еріотові здоров'я. Він виснажений останньою недугою.

В парламентарних кулоарах кружляє теж інша чутка про відмову Еріота прийняти теку прем'єра, не лише нехоче. Еріо не згодиться прийняти керму уряду, поки остаточно не погодять справи американських долів.

ЗРОБИТИ КІНЕЦЬ ПАРЛЯМЕНТОВІ.

24. вересня вчором над Парижем появилася був літак, що розкидав летючки. В летючках сказано, що треба скінчити з парламентом, бо останні події вказують, що парламентарна система у Франції загомилася. Поліції не вказано викрити, хто в цьому винен.

З передвиборчого руху.

ТЕРНОПІЛЬ.

Як відомо, в неділю дня 10. грудня ц. р. відбулися вибори до міських рад в 36 містах львівського воєводства, в 30 тернопільського і в 16 станіславського — разом у 82 містах середньої і східної Галичини. Зацікавлення виборами доволі значне і утворено вже виборчі комітети. Так було і в Тернополі. Тут повстали для української виборчої комітети на тай спеціальні тернопільських відносин — один під проводом ачасного Остапа Постригача, другий під головуванням проф. Іларія Бриковича. Записалося на роздор, але остаточно справу поладнано так, що оба повинні комітети розвалялися (у вівторок 21. листопада ц. р. на передвибірчих зборах після реферату посла д-ра Степана Варана про потребу єдності серед українських виборців утворено новий український виборчий комітет з 36 осіб. Головою комітету вибрано проф. Бриковича, а заступником ади. Постригача.

В Тернополі управлених до голосування є 19.492, з того римо-католиків 6.480, греко-католиків 4.770 (але 29 відсотків) і жидів 8.272. Місто поділено на 7 виборчих округів в довільний і штучний спосіб тільки в ті цілі, щоб забезпечити полякам абсолютну більшість у міській раді, котра складається з 32 радних. На це число поляки хотять мати 17 радних і очевидно в штучний спосіб при допомозі виборчої геометрії це число досягнуть. При творенні виборчих округів вивражено з поодиноких вулиць поодинокі доми і прилучувало їх до дальших округів, щоб там забезпечити для поляків мандати. Після числа людности українці повинні мати 9 мандатів на 32 і таке число здобути, якщо це місто таорило би одну виборчу округу. В поодиноких округах справа представляється так:

Округа I — всі Гал і вул. Острожського та Строма — 3 радних — голосує у Машанському Брацлі. Голосуючих 2310 — римо-кат. 555, греко-кат. 1097, жидів 658; округа II — має два обводи, 6 радних (від вул. Тернопільського по Монастирську церкву). Голосуючих 4008, римо-кат. 1678, греко-кат. 985, жидів 1345; округа III (середмістя і Салки) — 4 радних. Голосуючих 2304, римо-кат. 1309, греко-кат. 843, жидів 183; округа IV — 4 радних (Заруде). Голосуючих 2357, римо-кат. 1226, греко-кат. 396, жидів 735; округа V — три обводи — (жидів-

КУРІТЬ
ЛИШЕ ТУТКИ
ПРИМА АІДА
150 шт. за 35 сот.

ська діляниця) — 9 радних. Голосуючих 3063, римо-кат. 533, греко-кат. 450, жидів 4080; округа VI — 3 радних (Загребель і вулиці над ставом). Голосуючих 1510, римо-кат. 690, греко-кат. 238, жидів 587; округа VII — 3 радних (полуднева частина міста — Бозона) — 3 радних. Голосуючих 1940, римо-кат. 489, греко-кат. 766, жидів 685. Через таку довільну виборчу геометрію українці можуть здобути тільки чотири мандати — а це з округів першій, другій, третій і сьомій.

На передвибірчих зборах дня 21. листопада ц. р. рішено одностайно йти самостійно з власною українською листом. Староста Малицький запросив до себе 18. листопада 8 тутешніх наших найповажніших громадян, членів виборчого комітету і назвовав їх, щоб при виборах українці пішли спільно з поляками і жидами на одній листі, бо тоді відпаде голосування, даючи рівночасно українцям 4 мандати. На цю пропозицію зазначили присутні, що не входять в ніякі компроміси і до виборів йдуть самостійно. Жиди — як значило — вже між собою сваряться за мандати, але невдоволю погодяться і мабуть підуть спільно з поляками.

Досі українці мали у міській раді 10 мандатів (на 48), а тепер — як вже зазначено, можуть здобути 4, а найвище 5. Для 26. листопада — як всюди в краю — виложать виборчі листи для вношування через 7 днів рекаляцій до суботи 2. грудня ц. р. Найближнє до 30 листопада мають бути оголошені листи кандидатів.

БЕНКЕТ ДЛЯ ЛІТВИНОВА.

В американській торговельній палаті в Вашингтоні відбулося 24. листопада велике приняття в честь комісаря Літвінова. В бенкеті взяло участь 2.500 осіб. Присутні були найважливіші фінансисти та банкири Овеї Понт, Паркер Гільберт, Моргентав і ін. Літвінов виголосив промову, яку трансмітували на всі американські радіостанції. Літвінов сказав, що світова війна не була остання. Далі торкнувся невдач розбійної конференції. Сказав, що не вже труп якого лікаря бояться оглянути, щоб ствердити, що його серце вже не бється. Найкращим забезпеченням загальної миру є порозуміння Америки з СРСР.

25. листопада Літвінов всаде на чердак італійського корабля „Комте ді Савоя“ та відплив до Генуї. З Генуї поїде мабуть до Риму, щоб звідси стрітнися з Муссоліні. З Риму невбаче до СРСР.

УКРАЇНСЬКЕ ПОХОРОННЕ ЗВЕДЕННЯ

ХАРІС

у Львові при вул. Корняків 3. (Нар. Дім)
Займається всілякого рода похоронами по най-
дешевших цінах. Для приїзних сесии безплат-
ний нічліг і заїзд для підвод.

БЮДЖЕТОВА ТА ФІНАНСОВА ЖУРА
ФРАНЦІЇ.

ПАРИЖ, 25. XI. ПАТ. У теперішній кабінет-
ній кризі головну роль віграє бюджетова та фінан-
сова жюра. Всі часописи настоюють, щоб
краще покінчити якнайскорше цю кризу. Полі-
тична стабілізація — на думку часописів — не
можлива умовина для запевнення бюджетової
рівноваги та безпеки в фінансових справах. Ча-
сті зміни уряду стрічаються зі строгою крити-
кою часописів, які домагаються, щоб члени
палат забули свої партійні спори та порахунок
та висунули на перший план жюру за загальне
добро.

ЛВІВСЬКИЙ ВОЄВОДА УСТУПАЄ?

Варшавська преса ноче поголоски, нібито
лвівського воєводу покличуть на вище стано-
вище до Варшави. Як наслідок його подають
Косціжковського та Костека-Бернацького. По-
твердження тих поголосок покищо нема.

ЗЕМЛЕТРУС.

РИМ, 25. XI. ПАТ. Вперше від непам'ятних
часів занотували короткий, одначе сильний зе-
млетрус на Ельбі. Люди зі страху перед новим
землетрусом провели ніч на дворі. Місцева об-
серваторія занотувала землетрус хвилястого ха-
рактеру з осередком, віддаленим на 500 км.

НОВИНКИ

— Кооп. Пекарня „ЗОЛОТИЙ КОЛОС“ подає
до відома П. Т. Громадянства, що з днем 15. II.
м. відчинила власний кіоск з печивом на площі
Унії Берестейської. Щоденне свіже, добірної я-
кості печиво можна дістати у всіх крамницях
„Маслосоюзу“ і Народньої Торговлі. Замовлен-
ня слати вул. Янівська 77, тел. 92-17. 614 2-2

— Смачок правдивих чаїв не тільки чай мар-
ки „ІНДОХІНА“. Ручаємо за якість упакован-
ня „ІНДОХІНА“ по 1, 2, 5 і 10 дкг. Ждайте і
пробуйте чай „ІНДОХІНА“. Заступство і склад:
Львів, Валова 14. I. пов. 635 2—10

— Лікар-дентист Ірена Рибачек-Кисілевська,
б. лікар-дент. Стоматологічної Клініки У. І. К.
та Укр. Народній Матерей і Дітей у Львові орди-
нує в недугах устної ями і зубів у Львові, при
вул. Потоцького ч. 48, в партері, від год. 4—6.
попоя. Тел. ч. 32-87. Преп'являна дентистична
техніка. 651

— Наука + руханка + розривка + прием-
ність = курсові танців в школі Т. Витвицького.
Курс для старших починається у вівторок
28. XI. год. 7.30 веч. Молодші год. 5.30. Зголо-
шення і інформації від год. 6.30—8 в Народнім
Домі. Тел. 73-14. 645

— Українські Мистці відгукнулися на наш
заклик огріти найменшу, згуртовану в нашіх
літчих осередках, українську літтуру і жер-
тували на цю ціль образи, які дня 12. II. м. пе-
рейшли до рук шасливих вибранців долі. Іме-
нем наших найменших складаємо Вп. П.: Гор-
нянському (4 образи), Ковжунів, Морачев-
ський, Морозові (2 образи), Музиковій (2 обра-
зи), Осінчукові, Плешкан, Стефановичевій
і Трушові сердечну подяку за шедрі лари. —
Виділ Товариства „Українська Захоронка“ у
Львові. 647

— Концерти Бюра Тірка. Бюра Тірка повідом-
ляє, що в понеділок 27. II. м. відбудеться єдиний
концерт відомої пісенькарки й пародистки Делі
Ліпінської, якої кожний виступ має величезний
успіх. В п'ятницю 1. грудня у залі Великого Те-
атру гратиме передовий нинішній скрипак Ев-
ропи Броніслав Губерман.

— Новий римо-латер. костел. Серед Воложин-
ських лісів у долинах Першайських на Пинщині
(Полісся) побудували новий римо-кат. мурова-
ний костел. До будови причинився головню вла-
дник Першайських дібр гр. Венедикт Тишкевич.
Посвячення того костела відбулося 19. II. м. при
співучасті пинського єпископа Букрати.

— Перший сніг. У суботу 25-го впаав у Льво-
ві перший сніг цієї зими. Звичайно на св. Ми-
хайла маємо вже малу метелицю; цього року
цей перший сніг прийшов майже одночасно з
дощем і вітрилом. Тільки дахи сям-там біліють
невеселими кляпотами; під ногами на вулиці
зоста, як у значайну дощеву осінь. Той дощевий
сніг, що прийшов до нас у день пробної газової
атаки, тільки мало перешкодив „газовим маневрам“,
в яких мали брати участь теж літаки. Небо бу-
ло таке химерне, що літаки впаали не віджати
понад місто.

ВІДГУКИ ДНІ.

Львів під газом.

Суггестія велика річ. Як почав Львів стра-
шити себе і других газами, то люди вже заада-
легідь запоморочились. Від тижня поліпили га-
зетами вікна і заки котресь відчинили, щоб
пронітрили хату, виснажились на стежу та до-
кладно вишухували ситуацію.

Останній день перед газовою атакою поло-
вина мешканців Львова дістала гарячку. Носи-
лися з усікими затичками та заклепками і одні
других мучили питаннями: Що ще незаділене,
незабезпечене, незаткане...

Спеціально жіноцтво тим дуже турбува-
лося.

Одна знайома пані радилася мене, як ко-
лишнього воєнка:

— Як думаєте, чи не заткати рури від печі?
Бомба впаде на дах, газ піде в комин, потім
у руру...

Друга телефонувала до редакції, в чім на-
мочити ковдри, якими думає заслонити вікна.

В одні і другім випадку я радив як міг
і вмів. Пані з руурою казав я заліпити дверця-
та кітом, а пані з ковдрами казав намочити за-
блонч в солоній воді.

Маю враження, що обі мене пинні благо-
словлять...

Прийшла врешті п'ятниця — перший день
газової атаки.

— Звільнені нотарі. Останніми нотаріами,
звільненими зі становищ на основі нового но-
таріального закону, є: Лянг в Бережанах, Со-
боль в Буську, Ума в Камінці Стр., Говорка в
Копичинцях, Висоцький в Кутах, Ярський в За-
ліщиках, Крайтер в Підгайцях, Солтинський в
Монастирських і Бялоскурський в Болшівцях.

— Обнижка пасажирської тарифи на залізни-
цях. З Варшави зачувати що міністерство за-
лізниць видалило вже реформу пасажирської
тарифи на залізницях, яка буде обов'язувати від
нового року. Білети подешевіють менше-більше
на 25 проц., але тільки для їзди на більшу від-
дачу. Повна 25-процентова обнижка буде об-
ов'язувати у відношенні до 190 км. Тарифа I. класу
буде обнижена на 25 проц.

— Згоріла жінка. В Черниці, пов. Тернопіль
згоріла 70-літня Ева Дацишин, запалившись від
конопель, які сушила на кухні.

— Проти пєси жидівського автора. Перед бу-
дапештєвським театром відбулися демонстрації
проти вистави пєси Фодора, що є з походження
жид. Демонстранти кричали: „Геть із жидами!
Хай живе Гітлер!“ Поліція розігнала студентів.
Вони повторили демонстрацію перед редакцією
„Пєшти Напльо“. В Дебредині студенти вже де-
сят днів облягають університет і не впускають
студентів жидів.

— Радіо в Англії. Бритійське радіо оголоси-
ло, що в Англії зарєєстрованих радіослухачів є
5,800,000

— Вовки пожерли сімнадцятеро осіб. В бос-
нійських лісах сталося велике нещастя. Сімнадця-
тьчленна циганська родина допустилася в селі
Добой кількох крадіжок і втікла від пересліду-
вання жандармів у ліси. За ними рушив відділ
із шістьох жандармів. На Криеній Планіні наді-
бали жандарми рештки з тієї циганської ро-
дини. Всі позначки вказують на те, що між цигана-
ми і тією вовків відбулася страшна боротьба.
Вовки перемогли й розірвали на кусні цілу ро-
дину. Всюди були порозкидані шматки з убо-
рання та людські кости. На деяких місцях було
крови по коліна. На всі боки вели криваві сліди.
Вовки, найшисше, порозносили кусні мяса по
своїх кривках. Здається, вся циганська родина
впала жертвою вовків. Було семеро дорослих
циган і десятиро циганят від шість місяців до
дванадцяти років.

— Летунські катастрофи. Біля Бордо впаав лі-
так французької маринарки, наслідком чого об-
серватор убився, пільот тяжко потовквся. — Дан-
ський військовий літак упав біля Оловсторфу,
при чому згинув механік. Пільот вискочив за-
часу з легкопалом і зрятувався. Недалеко впаав
другий данський літак, при чому оба летуни
потовклись.

— Землетрус на Кавказі. З Тифлісу наспіла
вістка про сильний землетрус, який навістив пе-
ред трьома днями великі простори кавказького
побережя Чорного Моря. Найсильніші потря-
сення відчували між Батумом і Поті, при чому
значну частину побережя заняли морські хвилі.
Залізнична лінія між Тифлісом і Батум знищена.
В Поті завалилося багато домів, але мешканці
схоронилися в поле. Кількасот родин осталося
без даху над головою. Ближчих подробиць про
розміри катастрофи нема, тому що комунікація
з тими сторонами дуже трудна.

— Катастрофа радянського літака „К 7“,
найбільшого в цілому світі, викликала велике
враження в Москві. Збудували його в харків-
ській фабриці зі спеціальної сталі, випроductо-

В моїй каменниці емеритований австрій-
ський капітан від обою так перепудив мешкан-
ців, що сторожика боялася відчинити браму,
щоб газ не вдерся до каменниці. Відважніші
підкрадалися до вікон і ризикуючи життям роз-
глядали ситуацію. Небо було тихе, ясне тільки
в однім місці висіла хмарка. Така собі невнина,
блідорожева, осіння хмарка.

Покликали військового емерита і він по-
довий обсервації ствердив:

— Це, здається, не є газ.

Всі відітхнули.

Пані листоношиха вийшла навіть на вули-
цю. Як жінка урядової особи мала право знати
щось більше про ситуацію, ніж звичайний смер-
тельник. Інші господині ще хвилю дивилися,
чи листоношиха не паде трупом і шойно тоді
рішилися вийти на закупу.

Панічний настрій трівав до полудня. Тільки
зафуркотіло авто, всі задирали голови догори
і шукали ворожої ескадри. Постелився звичай-
ний, вулгарний дим по вулиці — всі ховалися до
брам, дехто навіть до кришок і впевняли одні
одних, що починає пекти в очах та дряпати в
горлі.

Пополудне принесло відпруження в настро-
ях. Між населенням пішла чутка, що жиди про-
сил не робити атаки в п'ятницю з огляду на
шабас.

Зате субота буде повна страхіть: цілі вука
жуку, а цілий ніс газу.

Галактіон Чіпка.

ДАР ОМ

З ЗНАМЕНИТИ Н О Ж И К И ДО ГОЛЕННЯ
„САЛЬФЕРС“ тому, хто купить 5 шт. за 1.— зол.
тільки Перфумерія С. ФЕД Е Р А, Львів,
Синьгуська 7. і Коперника 15 а.

Почтові висилки відвотно.

Хто предложить цей вирізок отримає гарний дарунок

ваної у дніпропетровській фабриці ім. Леаніа
Була це хромовая сталь, сплювана спеціальним
способом, випрактикованим вже на попередніх
літаках „К 4“, „К 5“ і „К 6“. Літак „К 7“ відбув
уже 17 пробних летів на протязі останніх двох
місяців. Трагічний лет 21. II. м. мав бути летом
на більшій розмірі. Творцем апарату був інж.
Калінін. Конструкція полягала на величезній
розтяжності крил, в яких поза моторами мож-
на було робити променадю. Літак „К 7“ мав 6
моторів.

— 1800 страчених релакторів. Китайський
щоденник „Пєкін Газетте“ є другим щодо віку
часописом на світі. Недавно видав він ювілей-
не число з приводу 1000-ліття свого існування.
Подано там багато подробиць з історії часо-
пису, між іншим число релакторів, страчених у
часі його існування. Показується, що за 10
століть страчено 1797 редакторів за різні про-
вини, головню за те, що нехтували основні чем-
ности, вроджені китайцям.

— Призаба і краса. Завсіді призаба підкреслює кра-
со або її заступає. Додаш собі призаба, ажизаючи пудру
5 Fleurs-Forvil.

СПОРТ.

З КАРПАТСЬКОГО ЛЕШАТАРСЬКОГО КЛЮБУ.

Із зимовим сезоном починає урядувати Секрет-
рат Карпатського Лешатарського Клубу в новій до-
міції при вул. Косцюшка ч. 3, партер, ліворуч (льозька
Українського Технічного Товариства). Там приймають
зголошення в члени клубу та дають усікі інформації
з обсягу лешатарства у вівторку і п'ятниці між год. 15
до 21-ої.

Осінню лешатарську заправу та сухий тренінг веде
проф. С. Гайдушок спільно для Т-ва „Сокол“ і для чле-
нів К. Л. К. Тренінги відбуваються на площі Сокола-
Битка з четверга з год. 15.30 і в неділі в умовлятих
годинах.

В днях від 27. грудня II. р. до 5. січня 1934 органі-
зується зимова оселя для мушш у власній доміції в
Славську з теоретичним і практичним курсом, як для
початкуючих, так і для завансированих лешатарів. Кор-
стати в оселі можуть лише члени К. Л. К. — Про подіб-
ні курси у Львові буде окреме повідомлення.

БІРЖА.

ГРОШ.

У Львові в суботу на приватній біржі

платили за долара 5.55 зол.
Золото: долари 9.05, 9.08; фр. фр. 36.50,
36.70, зукати 83.50, 83.50; рублі 46.80, 47.40;
корони 37.50, 37.80.

Срібло без змін.

У Варшаві в суботу нотували: Лон-
дон 29.25, Париж 34.85, Берлін 212.53, Ш-
ріх 172.59, Амстердам 359.15, Ньюорк ка-
бель 5.63, Ньюорк чеки 5.61.

ЦІНИ „МАСЛОСОЮЗА“.

„Маслосоюз“ платив кооперативам дня
25. XI: масло зол. 2.90, молоко 22 сот.,
сметана 90 сот., яєця зол. 4.80—5.00 за ко-
пу. Теплосія на масло і сметану удержа-
на, на молоко і яєця сильна.

